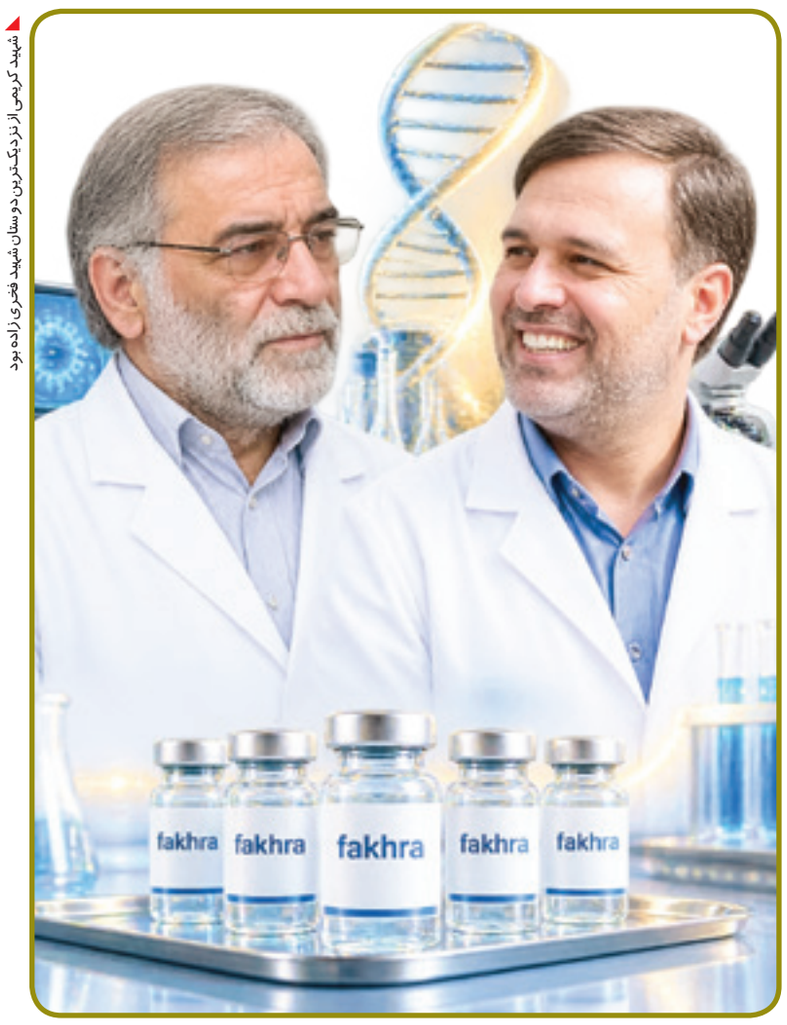
روایت‌های صمیمانه همکاران و همرزمان شهید دکتر احمد کریمی راهجردی از مجاهدت‌های این شهید در گفت‌وگو با «جوان»

زیست چریکی یک قهرمان علمی در سنگر دفاع زیستی



شهید کریمی از نزدیک‌ترین دوستان شهید فخری‌زاده بود

حوریه ملکی

«درخشش نبوغ از دل محرومیت» این داستان مردی است که مرزهای دانش را درنوردید و جان خود را در سنگر دفاع از میهن فدا کرد. شهید دانشمند، سرتیپ دکتر احمد کریمی راهجردی، متولد ۲۱ خرداد ۱۳۴۸ در قم، بعد از تحصیلات ابتدایی و راهنمایی با کسب همزمان دو دیپلم ریاضی و تجربی در سال ۱۳۶۷ و رتبه نخست کنکور میکروبیولوژی، نشان داد اراده‌ای پولادین دارد. او تحصیلات عالی خود را تا مقطع دکتری ادامه داد و با برخورداری از هوشی سرشار، در کنار شهید دکتر محسن فخری‌زاده نقش آفرین شد. از جمله دستاوردهای کلیدی او در حوزه پدافند زیستی، رمزگشایی از ژنوم کرونا و نقش آفرینی برجسته در فرایند ساخت واکسن بومی «فخرا» بود. این دانشمند مخلص و برجسته، سرانجام در نهم اسفندماه ۱۴۰۴ در جلسه‌ای در کنار برخی دیگر از دانشمندان کشور در حمله رژیم صهیونیستی و امریکا به بیت رهبری، به درجه رفیع شهادت نائل آمد و مطابق وصیتش، در بهشت معصومه س) زادگاهش قم به خاک سپرده شد. در مطلبی که در پی می‌آید، همکاران، همرزمان و پزشکان همراه شهید کریمی، ابعاد گوناگون شخصیت، نبوغ علمی، مدیریت جهادی و اخلاق انسانی این اسطوره علم و عمل را روایت می‌کنند.

نماد تخصص و مجاهدت علمی

سردار غلامرضا جلالی، رئیس سازمان پدافند غیرعامل کشور: صحبت کردن درباره برادر عزیز و شهیدمان، سردار دکتر کریمی راهجردی، بسیار دشوار است. ایشان بیش از ۱۵ سال همکاری مستمر و نزدیکی با سازمان پدافند غیرعامل کشور در حوزه پدافند زیستی داشتند. دکتر کریمی از نخبگان بی‌بدیل این عرصه به شمار می‌رفتند و به دلیل برخورداری از نگاهی جامع، راهبردی و همه‌جانبه به مقولات دفاعی و امنیتی در حوزه زیستی، از جایگاهی منحصربه‌فرد در سازمان برخوردار بودند.

سردار شهید دکتر کریمی از ویژگی‌های شخصیتی و علمی برجسته‌ای برخوردار بودند. نخستین ویژگی ایشان، اهتمام جدی به پژوهش، استناد به شواهد و قرائن علمی، رصد دقیق مقالات پیشرفته بین‌المللی، بهره‌گیری از ظرفیت‌های آزمایشگاهی پیشرفته و تلاش مداوم برای ارتقای دانش فردی بود. در هر نشستی که با ایشان بحث و تبادل نظر داشتیم، آخرین و به‌روزترین نکات علمی حوزه پدافند زیستی در ذهن‌شان جریان داشت و با تسلط کامل پیگیری می‌شد. ما به‌حق از ایشان به‌عنوان یک نخبه تراز اول علمی در حوزه پدافند زیستی یاد می‌کنیم.

خاطره‌ای برجسته از نیمه فروردین‌ماه ۱۳۹۹ در ذهن دارم؛ زمانی که ایشان با شور و شعفی وصف‌ناپذیر تماس گرفتند و اعلام کردند توانسته‌اند ویروس کرونا را که ساختاری بسیار ریز و پیچیده داشت، سکوئنس (رمزگشایی) کنند. این اقدام، گامی کلیدی و بنیادی بود که مسیر اولیه تولید واکسن را هموار ساخت؛ کاری بسیار ارزشمند و متهورانه که نمونه آن را در کشور و حتی جهان کمتر می‌توان سراغ گرفت.

اوج شجاعت و ایمان علمی ایشان زمانی نمایان شد که نسخه اولیه واکسن به‌دست‌آمده را روی خودش تست کرد. پس از چند روز غیبت، وقتی جویای احوال‌شان شدم، متوجه ابتلای ایشان به بیماری شدم. در بررسی‌های دقیق‌تر مشخص شد ایشان دوز اولیه واکسن را به‌صورت داوطلبانه روی خود آزمایش کرده بودند. اعتماد عمیق ایشان به کار علمی‌اش، جسارت، نترس بودن و پیگیری‌های مستمرشان، بسیار برای ما و کشور ارزشمند بود و می‌تواند درس‌آموزی بزرگ برای تمامی دانشمندان و پژوهشگرانی باشد که می‌خواهند در این عرصه گام بردارند؛ واکسنی که بعدها با نام مبارک «فخرا» شناخته شد.

اگر بخواهیم در سطح کشور ۱۰ نفر را نام ببریم که از دانش تخصصی تلفیقی در چند حوزه مختلف بهره‌مند باشند، قطعاً شهید دکتر احمد کریمی در میان پنج نفر نخست جای داشتند. از درگاه خداوند تبارک و تعالی، علو درجات را برای این شهید عزیز مسئلت داریم.

از دغدغه‌شبانه تا اقتدار ملی

حسنعلی حبیبی ریحان آبادی، معاون هماهنگ‌کننده سازمان پدافند غیرعامل کشور: شهید کریمی سال‌ها پیش با نگاهی پژوهش‌گرانه، روی جبره‌هایی تمرکز کرده بود که از نظر وزن، حجم و ارزش غذایی با استانداردهای جهانی رقابت کنند. اما مسیر رسیدن از «تحقیق» به «تولید انبوه»، مسیری بود که سنگلاخ‌های بسیاری داشت.

ما زمانی که با هم وارد این مسیر شدیم با یک تضاد بزرگ روبه‌رو بودیم. از یک سو، نیاز مبرم نیروهای مسلح به این تکنولوژی‌های نوین بود و از سوی دیگر، سد محکم کمبود بودجه. اواسط سال بود و شرایط مالی برای تیم ما در ستاد کل نیروهای مسلح بسیار دشوار بود. در آن لحظه، جایی که منطق اقتصادی حکم به توقف می‌داد، اخلاص بی‌مرز احمدحکم به حرکت داد. او با وجود اینکه شرکتش در مضیقه مالی بود با اطمینان گفت: «من بودجه را اختصاص می‌دهم.» او نه برای سود، بلکه برای «ایمان به تأثیر این کار در رزم» هزینه می‌کرد.

او محور تمام حرکت‌ها بود. با آن قدرت جذب بی‌نظیرش، دوستان و متخصصان را گرد خود جمع کرد و در میانه آن همه دغدغه‌مندی و پیگیری‌های شبانه‌روزی، هرگز لبخند از لبانش نمی‌افتاد. ما برای راه‌اندازی مرکز و ایجاد ظرفیت اجرایی تولید جبره‌های عملیاتی، باهم از تهران تا مشهد رفتیم. وقتی مسئولان ارشد نیروهای مسلح کیفیت فوق‌العاده و توان تأمین سریع محصولات او را دیدند، مسیر را برای تولید انبوه هموار ساختند. او برای من، در سه نقش، بی‌نقص بود: یک رفیق صادق، یک مدیر چابک و دغدغه‌مند و در پیشگاه وطن، یک سرباز وفادار.

همگامی تفکر راهبردی با عمل جهادی

سردار علی مهدی‌پور، رئیس بازرسی سازمان پدافند غیرعامل کشور: از سال ۱۳۹۰ که توفیق همکاری نزدیک با شهید دکتر احمد کریمی را پیدا کردم، ایشان را انسانی یافتم که هرگز به دنبال دیده‌شدن خویش نبود، بلکه با آینده‌نگری عمیق، نیازهای بنیادین کشور را رصد می‌کرد. دکتر کریمی در هر سه سطح راهبردی، عملیاتی و فنی تسلطی کم‌نظیر داشت؛ ویژگی برجسته‌ای که کمتر کسی در مدیران کشور یکجا داراست. او نیازی به جلسات طولانی نداشت؛ هر مأموریتی را با درخواست زمانی کوتاه بررسی می‌کرد و ظرف ۲۴ ساعت با راهکاری دقیق و عملیاتی بازمی‌گشت.

یکی از درخشان‌ترین یادهای من از او، ساخت «آزمایشگاه سطح ۴» در کرج است. در حالی که تحقق چنین پروژه‌ای دست‌کم پنج سال زمان نیاز داشت، ایشان با تلاشی شبانه‌روزی و فراتر از تصور، آن را ظرف یک سال به سرانجام رساند. فشار کار به گونه‌ای بود که گاه تا ماه‌ها به خانه نمی‌رفت و خانواده‌اش برای دیدارش به محل کار سر می‌زدند. با احداث این مرکز، دانش بنیادین زیستی در کشور بومی‌سازی شد و دغدغه دیرینه ناشناخته‌بودن تهدیدات دشمن برای همیشه رنگ باخت.

اما آنچه بیش از تخصص علمی، دکتر کریمی را در خاطره‌ها جاودانه ساخت، اخلاص بی‌نظیر و منش انسانی‌اش بود. او نام‌ونشان را به بازیگری در میدان کارآمدی ترجیح می‌داد و همواره می‌گفت: «تو باش، من کمک می‌کنم تا کار به نتیجه برسد.» در حمایت از همکاران، مردانه و مدبرانه می‌ایستاد از حق پرسنل دفاع می‌کرد و کینه‌های شخصی را هرگز به محیط کار راه نمی‌داد.


روایت سردار جلالی بر مزار شهید کریمی

جهاد با دانش زیستی

دکتر محمد کریمی‌نیا، معاون قرارگاه پدافند زیستی کشور: سال‌ها همکاری مستمر و استراتژیک در سازمان پدافند غیرعامل، مرا با ابعاد علمی، تخصصی و شخصیتی کم‌نظیر شهید دکتر احمد کریمی آشنا کرد؛ دانشمندی برجسته که تفکر راهبردی دفاعی و امنیتی را با عمیق‌ترین سطوح دانش پزشکی و زیستی پیوند زده بود. او در زمره معدود چهره‌های تراز اول کشور قرار داشت که مرزهای دانش ژنتیک، فناوری‌های نوین تشخیصی و بیوتکنولوژی روز جهان را به خوبی می‌شناخت.

یک خاطره متهورانه و شگرف از دوران بحران همه‌گیری، اوج عظمت علمی و اخلاقی او را به تصویر می‌کشد. در نیمه فروردین ۱۳۹۹، زمانی که هراس ناشناخته‌ای سراسر دنیا را فراگرفته بود، دکتر کریمی با شور و اشتیاقی وصف‌ناپذیر خبر داد که موفق شده است ساختار فوق‌العاده پیچیده ژنوم ویروس کرونا را به طور کامل توالی‌یابی و رمزگشایی کند؛ شاه‌کلیدی که مسیر طراحی کیت‌های سنجش سریع و بومی‌سازی پلتفرم واکسن را هموار ساخت. پس از این جهش ساختارشکن، با اراده‌ای پولادین نخستین آزمایشگاه سطح سه ایمنی زیستی سیار را راه‌اندازی کرد و کارخانه تولید واکسن بومی را پایه‌گذاری نمود.

اما اوج فداکاری، ایمان راسخ و شجاعت علمی او زمانی عیان شد که پس از دستیابی به نسخه اولیه واکسن، برای اطمینان از سلامت و اثربخشی محصول، مرحله نخست آزمون انسانی را با کمال جسارت روی وجود خویش آزمایش کرد. وقتی چند روز غیبت او در محل کار موجب نگرانی همکاران شد، با پیگیری دریافتیم که ایشان با ابتلا به تب و علائم بیماری ناشی از تزریق، از خودگذشتگی محض را در سنگر پژوهش معنا کرده‌اند.

ظرفیتی به وسعت آرمان‌هایش

دکتر سجاد ایمانی، معاون آموزش و پژوهش قرارگاه پدافند زیستی: در فضای کاری و هیاهوی رقابت‌های شغلی، بسیاری از ما به‌سادگی در دام «کینه» می‌افتیم. اما دکتر کریمی از جنسی دیگر بود. او در اوج مسئولیت‌های سنگین در مجموعه‌هایی چون «سپند» و «قرارگاه پدافند زیستی»، با افرادی مواجه بود که پیش‌تر سد راهش شده بودند و حتی در مقاطعی، پاداش‌ها و درجات علمی او را با نگاه‌های تنگ‌نظرانه دریغ کرده بودند. شگفتی شخصیت دکتر در اینجا بود که او نه تنها کینه‌ای به دل نمی‌گرفت، بلکه با بزرگواری، گره از کار همان افراد می‌گشود.

پس از شهادت، بسیاری به دنبال قدیس‌سازی از او هستند، اما حقیقت وجودی دکتر کریمی در «معمولی بودن متعالی» او بود. او هیچ‌گاه نمی‌خواست خود را در هاله‌ای از تقدس‌های مصنوعی پنهان کند. نمازهایش، سریع اما بی‌ریا بود. او حتی در میان همرزمان و محافظانش، سادگی را بر تظاهر ترجیح می‌داد. سال آخر حیات دنیوی‌اش، گویی یک «زیست چریکی» واقعی را تجربه می‌کرد. فشارهای کاری و امنیتی چنان بالا بود که گاه روزها از دیدار خانواده محروم می‌ماند و محل استراحتش به یک فرش ساده در اتاق کار محدود می‌شد.

استاد اخلاق و اسوه مدیریت

دکتر مریم‌السادات خلیفه‌سلطانی از همکاران شهید: دکتر احمد کریمی، تنها یک چهره علمی و یک مدیر مدبر نبود. از نظر من و تمامی همکاران، او نمادی از تلفیق «فرزانگی» و «اخلاق» در ساحت مدیریت کشور بود. در مکتب او، دانش محض بدون زیور اخلاق، ناقص بود و بزرگی‌اش نه تنها در مدارج علمی که در خوی کریمانه و رفتارهای انسانی‌اش جلوه‌گر می‌شد.

آنچه شهید کریمی را در اذهان همه ما ماندگار کرده است، رویکرد مسئولانه او به «انسان» در محیط کار است. برای او، دغدغه‌های همکاران و زیردستان، نه یک مورد اداری ساده که مسئله‌ای شخصی و حیاتی بود. هرگز ندیدیم، در برابر مشکلی، رو بگرداند. او با «سرعتی مثال‌زدنی» و «جدیت ستودنی»، مسیر دشوار انجام امور را هموار می‌کرد. حضور او در هر مجموعه‌ای، برای ما حکم پناهگاهی امن و پشتوانه‌ای ارزشمند را داشت که تنش‌های کاری را به آرامش بدل می‌کرد.

پیشگام و معمار امنیت زیستی

علی عسگری، معاون عملیات قرارگاه پدافند زیستی کشور: اگر بخواهم از سردار شهید، حاج احمد کریمی بگویم، کلمات شاید تنها سایه‌ای از حقیقت وجودی او را ترسیم کنند. آشنایی من با ایشان به سال ۱۳۹۱ و آغاز فعالیت‌های «قرارگاه پدافند زیستی» بازمی‌گردد. او تنها یک شخصیت علمی نبود، بلکه تراز نویی از مدیریت جهادی را به نمایش گذاشته بود که در آن «علم»، «عمل» و «اخلاص» در هم تنیده شده بودند.

یکی از خاطراتی که از آن روزهای دلهره‌آور ابتدای شیوع کرونا هرگز از ذهنم پاک نمی‌شود، روحیه عملیاتی حاج احمد بود. به محض آنکه زمزمه ورود ویروس به کشور شنیده شد، او درنگ نکرد. در همان ساعات نخست، راهی بیمارستان «کامکار» در قم شد تا از نزدیک با واقعیت میدان مواجه شود. سردار کریمی، اندیشمندی بود که اشرافی عمیق بر چالش‌های دفاع زیستی کشور داشت و یکی از بزرگ‌ترین میراث‌های فداکاری او، مدیریت جهادی در پروژه ساخت واکسن «فخرا» بود.

عیار ایمان در ترازوی خدمت

مرتضی کمالی، معاون فرهنگی و اطلاع‌رسانی قرارگاه پدافند زیستی کشور: بیش از یک دهه توفیق رفاقت و همنشینی با شهید والامقام، احمد کریمی، برای من نه تنها یک تجربه کاری که یک کلاس درس انسان‌سازی بود. شهید کریمی در میدان عمل، نماد انضباط و سخت‌کوشی بود. او بر این باور بود که زمان، امانت الهی است و هدررفت آن، خیانت به اعتماد مجموعه است. از همین رو، ناتمام ماندن کارها در بازه زمانی مقرر، او را عمیقاً آزرده‌خطر می‌کرد. یکی از بارزترین ویژگی‌های اخلاقی او، پیوند میان اقتدار مدیریتی و خضوع انسانی بود. در برخورد با سربازان و نیروهای تحت امر، الگوی اخلاق بود. شخصاً امور شخصی خود را سامان می‌داد و حتی برای گرم کردن غذایی که از منزل به همراه می‌آورد، زحمت اطرافیان را طلب نمی‌کرد. آخرین دیدارمان، صبح زود شنبه، نهم اسفندماه بود؛ مصمم، آرام و دقیق آمده بود تا کار تابل را امضا کند، بی‌خبر از آنکه آن «صبح کاری»، قرار است نقطه عزیمت او به سوی ابدیت باشد.

یاد یار خستگی‌ناپذیر

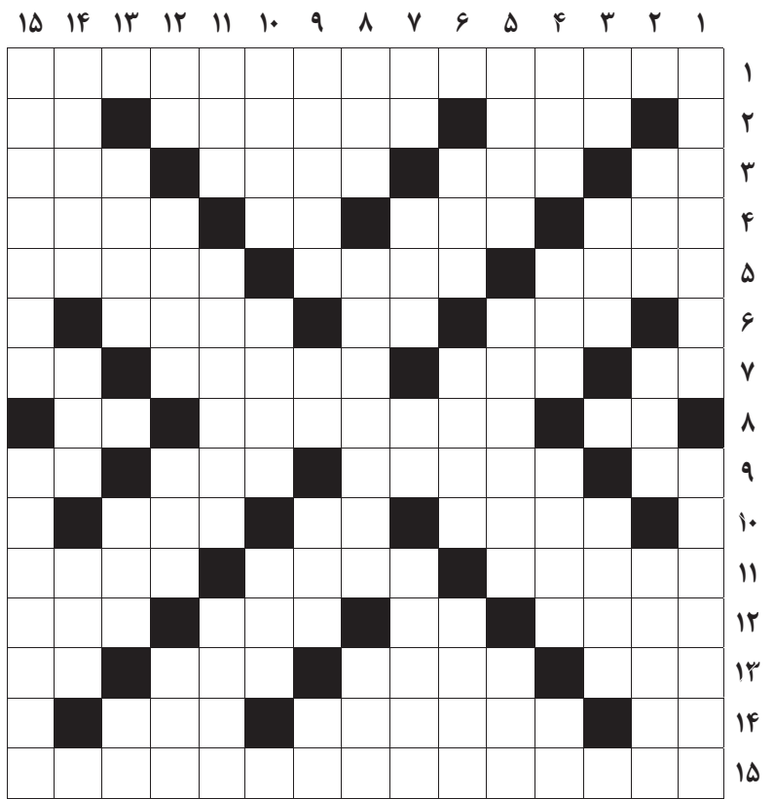
دکتر امیر نوروزی، مدیرعامل سابق سازمان خدمات درمانی نیروهای مسلح: روزهای تاریک و نفس‌گیر همه‌گیری کرونا، آزمونی سخت برای تاب‌آوری نظام سلامت و اراده علمی کشور بود. در آن هیاهوی مبهم و نگران‌کننده، شهید دکتر احمد کریمی با همان نگاه نافذ، روحیه جهادی و خستگی‌ناپذیرش، پلی میان علم، عمل و میدان شد تا سهمی بنیادین در خلق افتخاری ملی به نام واکسن «فخرا» ایفا کند. حدود ساعت ۱۱ شب بود که تلفن همراهم به صدا درآمد؛ دکتر کریمی بود. با همان صدای پر از دغدغه و انرژی همیشگی‌اش گفت: «برنامه‌ای ویژه برای تولید واکسن داریم، اما از نظر مالی در مضیقه‌ایم، چقدر و چگونه می‌توانید به ما کمک کنید؟» رفاقت دیرینه و ایمان به کار بزرگی که در سر داشتند، جایی برای تردید نگذاشته بود. دکتر کریمی شخصاً در جلسه هیئت‌مدیره حضور یافت و با بیانی مستدل، ابعاد علمی و ملی پروژه را تشریح کرد. با تأمین بودجه اولیه، زیرساخت‌های حیاتی ساخت واکسن فخرا جان گرفت. امروز وقتی به آن روزهای پرالتهاب نگاه می‌کنم، بیش از هر چیز دلتنگ آن روحیه پرانرژی و خالصانه دکتر احمد کریمی می‌شوم؛ انسانی که پشت میز مدیریت ننشست، بلکه سنگر به سنگر برای حل مسائل کشور دوید.

حرام کرد تا پروژه‌های حیاتی کشور با سرعتی باورنکردنی به سرانجام برسد؛ اسوه‌ای کم‌نظیر از تعهد که زمان را امانت الهی می‌دانست



جدول

طراح: علیرضا سجادی فر ■ شماره ۷۷۴۰



از راست به چپ

■ ۱ـ ادیب، منشی و شاعر دوره قاجار که در باغ نگارستان کشته شد ■ ۲ـ گردنبند اسارت- ماهر در دعوا- ضمیر بی حضور ■ ۳ـ بندگی- شکاف و ترک- پایتخت شاهرخ تیموری- دشت و صحرا ■ ۴ـ رد پا- شیرینی تولد- دشنام- مهاجم سال‌های دور فوتبال ایتالیا ■ ۵ـ ماهی‌فروش- تخلص ایرج میرزا- خوردنی ■ ۶ـ قله زاگرس- برکت و فزونی نعمت- جنس ■ ۷ـ برگ برنده- گناه- پوشیده و پنهان- هنوز انگلیسی ■ ۸ـ بنده خانه‌زاد- رمان مارک توواین- ریه ■ ۹ـ مساوی- ناگهانی- دامنه کوه- بند دست ■ ۱۰ـ موجودیت- چوب خوشبو- جست‌وجوی اینترنتی ■ ۱۱ـ پایتخت فرهنگی پاکستان- باران منجمد- الفبای نابینایان ■ ۱۲ـ از خدایان مصری- انکارالاصوات- نظرات- دهل ■ ۱۳ـ ارزش؛ اعتبار- هریسه- صدای رعد- تن‌پوش مردانه ■ ۱۴ـ آش- نوعی کلم- خوب و زیبا ■ ۱۵ـ رفتاری مخالف و ناسازگار از خود نشان دادن

از بالا به پایین

■ ۱ـ نوعی آلبالو- بسیار فقیر و بی چیز ■ ۲ـ نماینده قانونی- جهنم- کمک ■ ۳ـ تکرار حرف آخر- توشه، خوراک- درخت بومی حاشیه خلیج فارس ■ ۴ـ مظهر نرمی- گیاه گونی- شتر تندرو- شامه نواز ■ ۵ـ گودال- محکم نظامی- بانگ و آواز مهیب ■ ۶ـ زینت- شاه مغولی- پاکی و سادگی ■ ۷ـ حرف خطاب- اسب قهوه‌ای رنگ- ترش و شیرین- پارچه کشباف ■ ۸ـ بلدالامین- از گیاهان طبی که عوارض ناشی از دیابت را کاهش می‌دهد- سازمان بزرگ جهانی ■ ۹ـ لیست- علامت جمع- زنگ و جرس- عنصر شیمیایی ■ ۱۰ـ از آلات موسیقی قدیمی- نوشیدنی ترش و گازدار که از تخمیر شیر به دست می‌آید- واحد مسافت دریایی ■ ۱۱ـ گاز نیتروژن- قالب ریخته گری- شهری در لرستان ■ ۱۲ـ نفس خسته- اندام تعادلی ماهی- باختر- مقابل و نزد ■ ۱۳ـ پایتخت بنگلادش- ریم- تلخ ■ ۱۴ـ از وزرای دفاع شهید- سنگ سبز قیمتی- سیخ نانوایی ■ ۱۵ـ سبک‌ترین عنصر شیمیایی- کاخ پادشاهان صفوی در اصفهان و قزوین

جدول سودوکو

ارقام ۱ تا ۹ را طوری قرار دهید که در هر ردیف، ستون و مربع‌های کوچک سه در سه فقط یک بار به کار روند.

	۵					۹	۷	
	۳							
			۷		۵		۴	
					۹		۸	۶
۳						۲	۹	
۶					۴	۳		
۲		۴		۹				
		۸		۱	۶			
				۸				۵

جدول کلمات متقاطع

پاسخ جدول شماره ۷۷۳۹

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	س	■	ر	و	م	ی	و	و	ز	و	ل	ی	ت	■	د
۲	ا	ر	■	ا	ت	ا	■	ک	ل	ی	ک	■	ب	ی	ل
۳	ن	چ	م	■	ر	ق	غ	ی	■	ل	و	ب	■	ا	ی
۴	ت	م	ر	د	■	و	ا	ل	ا	■	س	ا	م	ب	ا
۵	ی	■	ک	ب	و	ت	■	ر	س	م	ی	ر	ا	■	ز
۶	ا	خ	ب	ا	ر	■	ف	ا	ر	■	ت	س	ر	ی	غ
۷	گ	و	■	غ	ن	ی	■	ل	ا	و	■	ا	ی	ا	ز
۸	و	ب	ا	■	ی	و	ن	ی	ف	ر	م	■	ا	ل	ا
۹	ب	ر	ی	ن	■	ن	م	و	■	ل	ح	م	■	ی	د
۱۰	ر	و	ن	ا	س	■	ا	ت	و	■	م	س	ت	ت	ر
۱۱	ن	■	ت	ق	و	ی	م	■	ر	و	د	ی	ا	■	ا
۱۲	ا	ب	ر	و	ن	■	ی	ا	ت	ا	■	ر	و	س	و
۱۳	ب	و	■	س	ا	س	■	د	ر	ر	و	■	ل	و	ر
۱۴	ی	ر	د	■	م	ر	س	ی	■	ا	ل	ن	■	ق	د
۱۵	و	■	ا	س	ی	ا	ب	ب	ه	ن	و	ب	ت	■	ن